

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313000246
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8313000246.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom 9. júna 2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na podklade sťažnosti ods. Mgr. B. V. zrušuje uznesenie Okresného súdu Humenné z 26. marca 2015, sp. zn. 0T/40/2013, a súdu prvého stupňa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením z 26. marca 2015, sp. zn. 0T/40/2013, podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadil nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné z 28. augusta 2013, sp. zn. 0T/40/2013, na šesť mesiacov. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona odsúdeného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení tohto rozhodnutia okresný súd po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a s poukazom na obsah vykonaného dokazovania uviedol, že hoci sa odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nedopustil žiadneho trestného činu, za ktorý by bol právoplatne odsúdený, 5. marca 2014 spáchal priestupok proti majetku, za ktorý mu bola uložená sankcia spočívajúca v pokarhaní. Odsúdený tak podľa prvostupňového súdu nevedol riadny život, a preto rozhodol o výkone podmiennečného trestu.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo osobám oprávneným podať proti nemu sťažnosť oznámené 26. marca 2015 vyhlásením v ich prítomnosti, podal ods. Mgr. B. V. 30. marca 2015 sťažnosť. V dôvodoch sťažnosti v podstate poukázal na okolnosti priestupku, ktorý spáchal 5. marca 2014 v O.. Zdôraznil, že poškodeného a jeho manželku nepoznal a vôbec si nepamätal, aby vzal jeho tašku, ktorú následne s poškodeným hľadali, no neúspešne. Uviedol tiež, že počkal do príchodu polície, na polícii vypovedal a s poškodeným, s ktorým je v kontakte, sa dohodol na uhradení vzniknutej škody a to v splátkach po 30,- eur. Je mu pritom ľúto, že sa veci skomplikovali, keďže následne nastúpil na kúpeľnú liečbu v K. K. a následne do Psychiatrickej nemocnice v F. na protialkoholické liečenie, kde zotrval dva mesiace.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas [koniec trojdňovej lehoty na podanie sťažnosti pripadol na deň pracovného voľna, a preto sa pokladá za posledný deň tejto lehoty najbližší budúci pracovný deň (§ 63 ods. 5 Tr. poriadku)], v súlade s § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť ods. Mgr. B. V. je dôvodná.

Úvodom považuje sťažnostný súd za potrebné k veci najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že pri rozhodovaní o tom, či sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, je nutné

skúmať celý jeho život a po celú skúšobnú dobu. Splnenie podmienok pre osvedčenie je pritom potrebné posudzovať vždy z toho pohľadu, či sa dosiahol zmysel podmieneného odsúdenia. Teda, či odsúdený svojim celkovým spôsobom života a správaním v skúšobnej dobe, aj so zreteľom na druh trestnej činnosti, za ktorú mu bol trest uložený, preukázal, že sa napravil a že z jeho strany už nehrozí nebezpečenstvo pre záujmy chránené Trestným zákonom. Povedané inými slovami, nariadenie výkonu trestu odňatia slobody predpokladá také porušenie povinnosti viesť riadny život, resp. také porušenie primeraných obmedzení a povinností, ktoré boli odsúdenému zároveň uložené, že ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, príp. rozhodnutie o osvedčení, sa nezlučujú so zmyslom tohto inštitútu a účel uloženého trestu nemožno dosiahnuť bez jeho výkonu. V súlade s dlhodobo ustálenou súdnou praxou pritom platí, že za určitých okolností ani odsúdenie za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe ešte automaticky nevylučuje záver, že podmienne odsúdený viedol riadny život.

V kontexte uvedeného nepovažuje sťažnostný súd jeden priestupok proti majetku, ktorý sťažovateľ spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona (teda za druhovo úplne iné protiprávne konanie) a za ktorý bol postihnutý iba pokarhaním, t. j. najmiernejšou formou sankcie, za také porušenie povinnosti viesť riadny život, že ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, príp. rozhodnutie o osvedčení, sa nezlučujú so zmyslom tohto inštitútu a účel uloženého trestu nemožno dosiahnuť bez jeho výkonu.

Na druhej strane nemožno prehliadnuť, že sťažovateľ bol v čase rozhodovania súdu prvého stupňa (a stále je) trestne stíhaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v tejto veci. Toto trestné stíhanie, ktoré je aktuálne vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/163/2014, nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Bolo preto žiaduce, aby okresný súd vyčkal na právoplatné rozhodnutie v tejto veci a pred rozhodnutím o (ne)osvedčení sa s predmetným trestným spisom oboznámil. Takýto postup bol namiesto o to viac, že podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona je možné takéto rozhodnutie urobiť až do 29. septembra 2016.

Okrem toho pokladá sťažnostný súd za potrebné poukázať tiež na to, že doposiaľ zabezpečené dôkazy naznačujú, že protiprávne konania, ktorých sa sťažovateľ doteraz dopustil, resp. zo spáchania ktorých je podozrivý, sú podmienené jeho závislosťou na alkohole. Odsúdený sa však medzičasom mal podrobiť ústavnému protialkoholickému liečeniu. Bude preto povinnosťou okresného súdu zistiť, či liečenie sťažovateľa bolo úspešné, resp. či v ňom pokračuje ambulantne a s akým výsledkom.

Až na základe takto doplneného dokazovania bude môcť súd prvého stupňa spoľahlivo posúdiť, či so zreteľom na celkové správanie sa sťažovateľa v priebehu celej skúšobnej doby ide z jeho strany o tak závažné porušenie povinnosti viesť riadny život, že rozhodnutie o jeho osvedčení neprichádza do úvahy a nariadenie výkonu uloženého trestu odňatia slobody je v záujme dosiahnutia jeho účelu nevyhnutné.

V závere sťažnostný súd len pre úplnosť uvádza, že pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil, musí byť odsúdený, ktorého sa rozhodnutie týka, označený vo výroku uznesenia.

Podľa § 59 ods. 3 a § 60 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších zmien a doplnkov sa výrok uznesenia uvádza slovom „rozhodol“.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.